

ne. Herved bliver tælleren og dermed overgangsfradraget forøget.

For så vidt angår sikkerhedsfonden er der tale om en henlæggelse, der indtil 1989 var fradragsberettiget for livsforsikringselskabet på betingelse af, at selskabets vedtægter indeholdt en klausul om, at henlæggelsen kun kunne anvendes til fordel for de forsikrede. Henlæggelsen modsvarer dog ikke en egentlig forpligtelse over for de forsikrede. De forsikrede har således ikke et retskrav på sikkerhedsfonden hverken i en opløsningssituation eller i forbindelse med overførsel. De forsikringsretlige regler indeholder heller ikke krav om, at sikkerhedsfonden skal følge forsikringsbestanden f.eks. i forbindelse med bestandsoverførsler.

Herudover er der ingen betingelser med hensyn til, hvornår sikkerhedsfonden skal anvendes, eller med hensyn til hvilke forsikringstagere, den skal anvendes til fordel for. Afkastet af den aktivmasse, der modsvarer sikkerhedsfonden, tilfalder selskabet.

Endelig anses sikkerhedsfonden regnskabsmæssigt for at udgøre en del af livsforsikringselskabets egenkapital.

For så vidt angår kursreguleringsfonden er der tale om en regnskabspost, der blev afskaffet i 1980. Til kursreguleringsfonden blev overført gevinster ved opgørelsen af et selskabs værdipapirer og ved værdiforøgelse af selskabets faste ejendomme samt gevinster ved salg af disse aktiver. Fondens midler kunne kun anvendes til nedskrivning af værdipapirer eller faste ejendomme eller til dækning af tab ved realisation heraf. Fonden er dermed tæt knyttet til selskabets aktiver og er ikke direkte relateret til forsikringstagerne.

Hensigten med overgangsfradraget er at afgiftsfriholde den del af afkastet, der relaterer sig til den del af forsikringstagernes opsparing, der er foretaget før den 1. januar 1983. Ved fastsættelsen af overgangsordningen er dette udmøntet via en forholdsmæssig nedsættelse af afgiftsgrundlaget efter forholdet mellem reserverne vedrørende forsikringer og pensionsaftaler og de samlede passiver. Reserverne vedrørende forsikringer og pensionsaftaler er således anset for at være udtryk for forsikringstagernes opsparing.

Ved overgangsfradragets beregning bør der således alene ske friholdelse på grundlag af den del af livsforsikringselskabets og pensionskassens formue, der må anses for at modsvare egentlige forpligtelser over for de forsikrede. Efter regeringens opfattelse er det derfor ikke i overensstemmelse med overgangsfradragets formål, når livsforsikringselskaberne i vidt omfang har medregnet sikkerhedsfonde og kursreguleringsfonde til overgangsbrøkens reserver vedrørende forsikringer. Som nævnt ovenfor har forsik-

ringstagerne ingen rettigheder over hverken sikkerhedsfonden eller kursreguleringsfonden.

Af de forsikringsmæssige hensættelser er det kun livsforsikringshensættelserne og pensionshensættelserne, der må anses for at modsvare egentlige forpligtelser over for de forsikrede. På denne baggrund foreslås, at overgangsreglen justeres, således at det klart af bestemmelsen fremgår, at den afgiftsfritagne del opgøres på grundlag af livsforsikringshensættelserne og pensionshensættelserne.

Denne justering skal ifølge forslaget have virkning fra og med afgiftsåret 1995. Da den gældende lovtækt ikke tilstrækkeligt klart tilkendegiver hvilke reserver, der må anses for at vedrøre forsikringerne og dermed være udtryk for forsikringstagernes opsparing, er det regeringens vurdering, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at ændre opgørelserne til og med afgiftsåret 1994 vedrørende sikkerhedsfonde og kursreguleringsfonde.

Statsgaranti

Visse pensionskasser er karakteriseret ved, at deres formuer langt fra modsvarer de pensionsforpligtelser, som kasserne har påtaget sig. Dette gælder bl.a. de statsgaranterede pensionskasser, hvor staten har stillet en garanti eller givet tilsagn om dækning af den del af pensionsforpligtelserne, som kassen ikke er i stand til at dække via egne midler. De statsgaranterede pensionskassers formue stammer i det væsentligste fra indbetaling af medlemsbidrag indtil 1969.

De statsgaranterede pensionskasser er tilsagnsordninger, dvs. at pensionstilsagnet er relateret til slutlønnen inden pensionering og ikke til de foretagne indbetalinger. Pensionsudbetaling til pensionerede medlemmer af pensionskasserne varetages af Statens Regnskabsdirektorat. Ifølge finanslovsforslaget for 1995 er der 8 statsgaranterede pensionskasser på finansloven.

Udover de deciderede statsgaranterede pensionskasser kan der findes andre pensionskasser, der i større eller mindre omfang er statsligt understøttede. Det kan bl.a. nævnes, at i medfør af § 17 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed kan kulturministeren efter forhandling med finansministeren stille en statsgaranti til sikring af opfyldelsen af de pensionsforpligtelser, der påhviler Pensionskassen for Tjenestemænd i Danmarks Radio. Statsgarantien, der er stillet i 1991, er på 600 mill.kr., og den opretholdes i en overgangsperiode frem til år 2014, hvor der forventes at være balance mellem pensionskassens formue og de forsikringsmæssige forpligtelser.

De statsgaranterede og statsligt understøttede pensionskasser er realrenteafgiftspligtige i henhold